

PETR ŠVANCARA | MONIKA ČUHELOVÁ

MERCEDES

PROJÍŽDKA ŽIVOTEM FOTBALOVÉHO BAVIČE

PETR ŠVANCARA, MONIKA ČUHELOVÁ

MERCEDES

Projížďka životem fotbalového baviče

© Monika Čuhelová, 2015

© Petr Švancara, 2015

Jacket Photo © Patrik Uhlíř, Petr Coufal – Foto Coufal, Jiří Salik Sláma
Photos © Hana Ježková (foto autorky), Ballon Mierny, Samuel Kubáni,
Jan Hrouda, Luděk Peřina, Jan Koller (ČTK), Profimedia.CZ, Petr Zapletal,
Monika Kučerová, Jiří Salik Sláma, Marek Kučera, Vlastimil Vacek, Martin
Otto, Martin Salajka, Vilém Kratochvíl, Josef Litschauer, Jaroslav Legner,
Lubomír Stehlík, Johannes Stumvoll, Igor Zehl, Pavel Kacerovský, Attila
Racek, Jiří Fryc - FKVŽ, Denisa Jarolímova Hamerníková, Jakub Syrůček,
Barbora Reichová

© ČTK (foto) Ballon Mierny, Samuel Kubáni, Jan Hrouda, Luděk Peřina,
Jan Koller, 2015

© NAKLADATELSTVÍ XYZ, 2015

ISBN 978-80-7505-254-4

Knihu věnuji své rodině, která při mně stála v dobrém i zlém,
a fanouškům, kteří se mnou vyhrávali i prohrávali.

Petr Švancara

Spoluautorka knihy Monika Čuhelová společně s Petrem Švancarou právě podepisují autorskou smlouvu s nakladatelstvím XYZ. A to byl jen začátek cesty... A že to byla mise úspěšná, o tom svědčí kniha, kterou právě držíte v rukou.

ÚVODNÍ SLOVO

Že existuje nějaký Švancara, jsem se dozvěděla asi v deseti letech. Chodívala jsem za babičkou na stadion za Lužánkami, kde fotbalistům prala dresy. Jednou mi donesla sadu hráčských kartiček FC Boby Brno a já si je začala vylepovat do sešitu, abych si zkrátila dlouhou chvíli, než pračky doperou. U každého hráče, který se mi na fotce zalíbil, jsem si napsala slovo „Idol“. Poznačila jsem si to třeba u Siegla, Kolomazníka, Zúbka a taky u Švancary. Když to uviděla babička, usmála se: „S tím Švancarou je sranda!“ Babička také uklízela v kabinách, takže si vyslechla ledacos.

Později přišlo oficiální seznámení. Doprovázela jsem babičku na fotbalový vánoční večírek, kam Švanci dorazil v doprovodu Milana Pacandy. Měl na sobě oblek a růžovou košili a já na babičku: „Podívej, to je ten Švancara! Sluší mu to.“ Za pět minut už ho bábina táhla ke mně. „Peti, tak to je ta moje vnučka. Líbíš se jí!“ Švanci se pousmál, slušně se představil a možná i něco vtipného utrousil. To já už ale nevnímala, protože jsem se mohla hanbou propadnout.

Časem jsme se začali vídat na brněnských diskotékách, psát si SMS k svátku, a když jsem začala jezdit na fotbalové zápasy jako novinářka, tak spolu dělat rozhovory. Po jednom takovém mi říká: „Žena ode mě odešla, pojď na večeři.“ Nakonec jsme spolu zůstali dva roky a začala vznikat tato kniha. Dobře se bavte.

ŽIVOTOPIS

Petr Švancara přišel na svět 5. listopadu 1977. Mimochodem tento rok vstupovala Zbrojovka Brno do sezony, ve které získala svůj první a zatím poslední mistrovský titul. Ladislavě a Jaroslavi Švancarovým se narodil v brněnské Nemocnici Milosrdných bratří necelých pět let po své sestře Ivetě. Její jméno vybíral táta, u druhého potomka měla tuto pravomoc máma a rozhodla se pro Tomáše. Jenže pár dní před porodem si během prohlídky v nemocnici všimla, že mimínek s tímto jménem je už nějak moc, a tak ji napadl Petr. A tenhle Petr z židenického paneláku se dal v šesti letech na fotbal. O 14 let později vyběhl na trávník jako prvoligový útočník, který se díky své parádní technice velmi rychle stal postrachem české defenzivy a který svým odporem k bránění přiděloval vrásky nejednomu trenérovi. Mimo angažmá na Slovensku do zahraničí nepronikl. Možná mu chyběla vůle a štěstí. A možná na to byl až příliš velký patriot. Miloval české jídlo, pivo, kamarády a hlavně své rodné Brno. Ideální byla vždy kombinace těchto čtyř složek. Na to, odkud přišel, nezapomínal ani na svých štacích, včetně té nejslavnější – ovšem s neslavným koncem – ve Slavii Praha. Suma, za kterou si ho nejstarší český klub pořídil, z něj udělala jednoho z nejdražších hráčů, ale nakonec i náhradníků tuzemské fotbalové historie. On sám své vyseďávání na lavičce přirovnal k Mercedesu, který nevyjel z garáže, a tak

vznikla legendární přezdívka, kterou už mu nikdo neodpáře. Humor ho provázel po celou kariéru. Svou otevřeností bojoval proti fotbalovým frázím a jeho hlášky bavily novináře i fanoušky bez ohledu na klubovou příslušnost. Krom dvou ocenění za nejkrásnější gól roku ale ve fotbale žádné velké úspěchy nezaznamenal. Nezářil v reprezentaci, v žádném týmu dlouho nevydržel a říká se, že se svým talentem měl rozhodně na víc. Ani přes to všechno ale Švanci, jak zní jeho další přezdívka, neprohrál. Nebo snad víte ještě o nějakém fotbalistovi, který hrál téměř celou kariéru o záchranu a jehož jméno zná celé Česko?

KARIÉRA

Mládežnické kluby

1983–1987	TJ Zetor Brno (ČAFC Židenice Brno)
1987–1996	TJ Zbrojovka Brno/FC Boby Brno

Seniorské kluby

1997	FC SYNOT Slovácká Slavia Uherské Hradiště	14/1
1997–1998	FC SYNOT Staré Město	27/10
1998–2000	FC Boby Brno/FC Stavo Artikel Brno	55/10
2000–2002	SK Slavia Praha	44/3
2002–2003	SFC Opava	27/20
2003–2006	1. FC Brno	70/14
2004–2006	1. FC Brno “B”	11/3
2006	FK Inter Bratislava	15/3
2007–2009	FK Viktoria Žižkov	65/18
2009–2011	1. FC Slovácko	48/14
2011–2013	FC Zbrojovka Brno	47/15
2013–2014	1. FK Příbram	20/3

zápasy/góly

Reprezentace

U21	28. 4. 1999, přátelský zápas Polsko - Česko (1:1), odehrál 27 minut
-----	---

Bilance v 1. lize

324 zápasů, 62 gólů

Bilance ve 2. lize

120 zápasů, 52 gólů

Úspěchy

Vítěz Českého fotbalového poháru 2001/2002

Gól roku 2008

Gól roku 2009

Poslední profesionální zápas

13. 9. 2014, Příbram - Jablonec (1:4)

HLÁŠKY

„Jsem jako Mercedes, který nevyjel z garáže.“

– o své roli náhradníka ve Slavii

„Kdo se vrací, nevěří svému gólmánovi.“

– o tom, proč nebrání

„Děkuji obráncům Bohemians, bez jejich přičinění bych ho nezískal.“

– o ocenění za Gól roku 2008

„Nejdřív chodili XL-ka, ti měli výsostní postavení. Potom chodili L-kaři, pak chudáci M-kaři a úplně nakonec já.“

– o sprchování po zápase

„S takovým vercajkem bych kariéru v pornobranži neudělal.“

– o tom, co ho trápí už od puberty

„Nemám rozdělené, jestli se mnou mluví novinář, nebo pán v šalině. Budu se s ním bavit úplně stejně. Jen když za mnou někdo přijde v hospodě v jednu ráno, je to trochu horší.“

– o přístupu k lidem

„Víte, proč nenastoupil Luděk Zelenka? Protože právě točí pořad Jste to, co jíte. A proč jsem nenastoupil já? Protože točím Výměnu manželek. Už potřetí.“

– o absencích v týmu

„Jsem možná jeden z největších odborníků na dálnici D1, tedy kromě těch šesti lidí, co ji opravují.“

– o cestování z Brna do Prahy

„Zajdu si na pivo, guláš i svíčkovou, protože dovolená je od slova dovolit.“

– o svém mimofotbalovém programu

„Díval jsem se na telefon a reprezentační trenér Bílek se ještě neo-zval. Budu proto hrát stále s pokorou a třeba si mě všimnou.“

– o možné pozvánce do reprezentace po zápase s Jihlavou,
ve kterém dal dva góly

„To jsou takové moje Švancarovinky. Nepřemýšlím nad nimi, napadnou mě v té mé elektrikářské palici. A až s Karlem Gottem oba skončíme svou kariéru, založíme spolu firmu.“

– o svých legráčkách na hřišti a své budoucnosti

VÍTE, ŽE...

- ... Petr jako malý kluk nechtěl hrát za Zbrojovku?
- ... si o něm učitelka myslela, že je homosexuál?
- ... ve Slavii se spoluhráči unesli autobus, aby mohli jet před zápasem do McDonaldu?
- ... existují dva nasimulované momenty, které ho dodneška mrzí?
- ... kvůli řízení pod vlivem alkoholu přišel o řidičský průkaz?
- ... byl se svou první velkou láskou Lucií 16 let?
- ... ho Slavia za své nejslavnější novodobé éry chtěla získat znovu?
- ... přemýšlel nad krabičkovou dietou?
- ... novináři, díky kterému vznikla přezdívka „Mercedes“, už nikdy nechtěl dát rozhovor?
- ... jeho první reakce na nápad uspořádat rozlučku s kariérou za Lužánkami byla: „Seš blázen?! Víš, jak to tam teď vypadá?“

Tady jsem vyrůstal.

Chutnalo mi odmalička.

Během fotbalového turnaje v Itálii

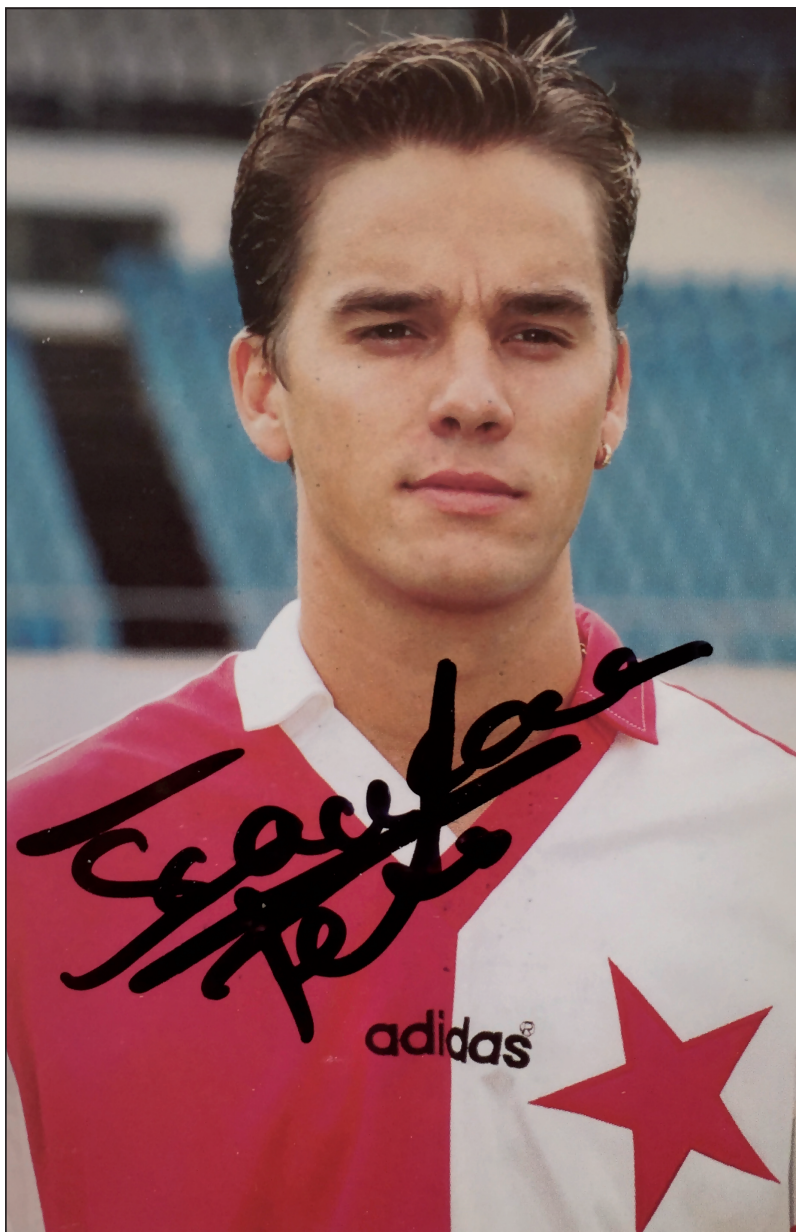
S nejbližší rodinou. Zleva: máma Ladislava, syn Dan, mladší neteř Bára, já, dcera Nikola, sestra Iveta, její přítel Tomáš, táta Jaroslav a starší neteř Lucka

V mládežnickém týmu s Milanem Pacandou a Liborem Doškem, poznáte nás?

V brněnském dresu slavím gól proti Slavii Praha.

V roce 2000 jsem přestoupil do Slavie a stal se jedním z nejdražších hráčů české fotbalové historie.

V Opavě jsem za sezónu nastrčil 20 gólů.

S kamarádem Luďkem Zelenkou po návratu do Brna

Moje velká láska – labradorka Jessinka

Na Slovensku jsem vydržel jen půl roku.

Rok 2007 a návrat do Prahy

Na Žižkově jsem zažil postupové oslavy, Gól roku, ale i sestup do druhé ligy.

Radost z fotbalu mi vrátilo Slovácko.

S Luckou jsme měli svatbu 6. června 2008 na Brněnské přehradě. Daneček už byl na světě.

Léto 2011 a další návrat do Brna

Jako kapitán jsem Zbrojovce pomohl zpátky do 1. ligy.

Angažmá v Brně pro mě ale nakonec skončilo smutně.

V roce 2012 jsem se rozvedl a začal chodit s dcerou svého trenéra Monikou Čuhelovou.

S Petrem Čuhelem jsme se potkali v Brně i v Příbrami.

V příbramském dresu jsem v roce 2014 ukončil profesionální kariéru.

S děčkama, Danečkem a Nikolkou

Milované Brno

S Martinem Stropnickým na předvolebním mítinku hnutí ANO, za které jsem v roce 2013 kandidoval do Poslanecké sněmovny.

Jako fotbalový expert ve studiu ČT Sport

Modlení za rozlučku s kariérou na zchátralém stadionu za Lužánkami

Dalo nám to hodně práce...

... ale povedlo se.

27. června 2015 jsem se s profesionálním fotbalem rozloučil tam, kde jsem s ním začínal.

OBSAH

Úvodní slovo	7
Životopis	9
Kariéra	11
Hlášky	13
Víte, že...	14
 Ladislava a Jaroslav Švancarovi	 21
1. Kapitola: Borec z Židenic	30
2. Kapitola: Elektrikář – slaboproud	37
 Iveta Pavlasová	 42
3. Kapitola: Velký fotbal	45
4. Kapitola: Zbrojovka poprvé	50